

N:o 9.

Af herr **Wallin**, om höjande af skatten på tillverkning af bränvin.

Då nu talas om att lägga skatt på tillverkningen af maltdrycker, som dock är en närande dryck, hvars fördyrande, särskildt beträffande det för arbetaren nödvändiga svagdrickat, kunde — enligt erfarenhet från andra länder — öka förbrukningen af bränvin, anser jag det vara bäst att åtminstone dröja med införandet af denna skatt, men deremot nu höja tillverkningskatten å bränvin. Om maltdryckstillverkningen skulle beskattas, måste en ny kontroll därför upprättas, säkerligen mycket dyrare än den, som nu finnes för bränvinsskatten, hvilken dock kostar cirka 350,000 kronor årligen. Härtill kommer svårigheten att från beskattningen fria svagdricka, ty om de färdiga maltdryckerna beskattas, torde det blifva omöjligt — utan allt för stora kostnader — derifrån skilja svagdricka, och beskattas maltet, blir ju också svagdrickat beskattadt.

Beträffande åter ökad tillverkningskatt å bränvin beder få nämna: att bränvinstillverkningen för de tio åren 1883—1892 har i rundt medeltal utgjort 33,780,000 liter årligen, hvarifrån afgår denaturerade cirka 1,130,000 liter, så att det skattepligtiga bränvinet af 50 % alkoholhalt utgjorde 32,650,000 liter;

att år 1892 voro utskänkningsbolagens inköps- och försäljningsmedelpris pr liter i t. ex. Stockholm och de 5 egentligen bränvinstillverkande länen som följer:

	Inköpspris	Försäljningspris.
I Stockholm.....	öre 81,8	öre 148,4
» Östergötland	» 80,6	» 116,9
» Blekinge.....	» 79,7	» 131,1
» Kristianstads län	» 77,9	» 103,5
» Malmöhus »	» 79,1	» 104,4
» Skaraborgs »	» 77,4	» 105,2

som gör ett medelpris för dessa 6 orter öre af 79,4 och öre 118,3 och sålunda en försäljningsvinst af 38,9 öre pr liter, och

att den årliga vinsten af brännvinsförsäljningen vore i rundt tal cirka 13 millioner kronor för en tillverkning af cirka 33³/₄ millioner liter, hvaraf staten erhållit endast en mindre del.

Dessa siffror och beräkningar kunna ju af flera skäl icke vara exakta, men lemna dock ledning för omdömet och visa, att brännvinet kan och bör ytterligare beskattas, äfven om denna beskattning skulle något minska nuvarande stora försäljningsvinst.

Då de indirekta skatterna äro mindre känbara än de direkta och isynnerhet bättre än extra bevillning, och då tillverkningsskatten å brännvin bör kunna höjas t. ex. med 15 öre eller från 50 till 65 öre per liter, hvarigenom statsverket finge en ökad årlig inkomst af nära 5 millioner kronor, hoppas jag goda skäl förefinnas för höjande af denna skatt.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte höja tillverkningsskatten å brännvin med 15 öre per liter.

Öfverlemnande åt bevillningsutskottet, till hvilket denna motion väl hänvisas, att förslå villkoren i öfrigt och tiden för dess tillämpning.

Stockholm den 25 januari 1894.

Wilh. Wallin.